

Nr.	Ingekomen
	Afd.
5 AUG 2024	
BR-2024-113501	

Raad van de gemeente Meierijstad
Postbus 10001
5460 DA VEGHEL

Datum
2 augustus 2024

Ons nummer
202403319/1/R2

Uw kenmerk
BR-2024-113501

Inlichtingen

Onderwerp
Meierijstad
Bp. Woonlocatie Grote Braeck, Schijndel

Procedure
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij stuur ik u - ter informatie - stukken die gaan over bovengenoemde procedure.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

onvoldoende rekening mee zijn gehouden.

2. Mijn cliënte kan appellant in dit betoog niet volgen. Niet alleen is mijn cliënte van mening dat de aan het voorliggende besluit ten grondslag liggende verkeerstoets (zowel methodologisch, als feitelijk) deugdelijk is uitgevoerd, maar ook kan mijn cliënte niet anders vaststellen dan dat appellant voorbijgaat aan het feit dat er ook volgens de gemeente zelf geen plannen bestaan om de huidige verkeerssituatie in het centrum van Schijndel te veranderen. Het centrum wordt niet nog autoluwer gemaakt dan nu al het geval is. Het is dan ook de bestaande verkeerssituatie in het centrum geweest, zoals die ook de eerstkomende jaren ongewijzigd zal blijven, die als zodanig als uitgangspunt heeft gediend voor de verkeersstudie waarvan appellant de uitkomsten in twijfel meent te moeten trekken. Het beroep van appellant mist dan ook in zoverre feitelijke grondslag. Appellant stelt dat geen rekening is gehouden met de toekomstige situatie. Verweerder heeft te kennen gegeven dat er geen enkele indicatie bestaat, laat staan een voornemen, dat rekening behoeft te worden gehouden met een toename van het vrachtverkeer op de Langstraat anders dan in de verkeerstoets voorzien is.
3. Mijn cliënte verwijst echter niet alleen naar de opzet van de verkeersstudie en de daarbij gekozen uitgangspunten, maar eerst en vooral ook naar de uitkomsten van dit onderzoek. Verweerder heeft berekend dat de realisatie van de voorliggende bouwplannen in een worstcase situatie van 250 woningen zal leiden tot een verkeerstoename van circa 1.979 mve op een gemiddelde werkdag, maar heeft tevens vastgesteld dat de in het plan opgenomen ontsluitingsroutes over voldoende capaciteit beschikken om deze toename op te vangen. Op geen van deze wegen wordt de volgens de CROW-normen wenselijk geachte capaciteit van erftoegangswegen overschreden en los daarvan is weliswaar sprake van een toename, maar is deze toename ten opzichte van de bestaande intensiteit niet dusdanig dat voor problemen behoeft te worden gevreesd.
4. Mijn cliënte concludeert dan ook tot ongegrondverklaring van dit beroep.

Ten aanzien van het beroep van

5. Appellanten [REDACTED] voeren tegen het voorliggende vaststellingsbesluit een aantal gronden aan die enerzijds betrekking hebben op de omgevingsdialoog, die in het kader van de planvoorbereiding en -vaststelling is georganiseerd en gevoerd en anderzijds van meer inhoudelijk aard zijn en samengevat kunnen worden tot de stelling dat de voorgenomen bebouwing in het plangebied in strijd zou zijn met wet- en regelgeving en ook anderszins tot stand gekomen is zonder dat de planwetgever (of mijn cliënte) zich rekenschap zou hebben gegeven van de door appellanten aangedragen alternatieven. Daarnaast wordt door hen nog een tweetal gronden gericht tegen de financiële uitvoerbaarheid van het plan en een tweetal gronden

28. Anders dan door appellanten is aangegeven op de schets die zij als "voorstelbaar" hebben gekwalificeerd, valt er binnen in het plangebied dus niet of nauwelijks te snijden in de bebouwingsdichtheid, zodat de door appellanten gewenste afstand tot de bebouwingsrand aan de zijde van de Langstraat niet de diepte heeft gekregen die zij als alternatief in de omgevingsdialoog hebben ingebracht. De bebouwingsrand (overigens nog steeds met vrijstaande huizen op ruime kavels) is in de uitwerking van het plan daar gelegd waar deze diende te worden geprojecteerd om binnen het plangebied ruimte te geven aan de bestaande cultuurhistorische waardevolle landschapselementen (zoals de Teeuwishoek) en de te behouden respectievelijk aan te leggen groen- en waterpartijen die de bestaande structuur moeten behouden c.q. versterken.
29. Daarnaast wordt door appellanten aangegeven dat er binnen de kern Schijndel zelf sprake zou zijn van voldoende alternatieven, waarbinnen de thans voorliggende bouwplannen zouden kunnen worden gerealiseerd. Zij stellen concrete inbreidingslocaties te hebben aangedragen en stellen dat mijn cliënte en de gemeente daarmee niets hebben gedaan. Zij verwijzen in concreto naar de locatie van de Stal Vermulst in de kern Hooghekke die in de structuurvisie "De Ruimtelijke bouwsteen voor Schijndel" van 2020 als mogelijke woningbouwlocatie zou zijn verlaten.
30. Mijn cliënte kan appellanten ook in dit betoog niet volgen: de gemeente Meierijstad heeft in een reeks van notities aangegeven wat de (mogelijke) toekomstige bouwlocaties in Schijndel zijn, zowel waar het gaat om inbreidingslocaties, als waar het gaat om uitbreidingslocaties en ten aanzien van de uitbreidingslocaties heeft de gemeente daarbij zowel gewezen op de driehoek Teeuwishoek, Langstraat en Plein (het voorliggende bestemmingsplan) als op Hooghekke (de door appellanten bedoelde locatie ten zuiden van de kern en ten noorden van de Structuurweg). Laatstbedoelde locatie als zodanig is derhalve niet als potentiële woningbouwlocatie afgefallen. Sterker nog, de locatie in kwestie is nog steeds in beeld, maar zelfs wanneer deze locatie volledig benut wordt, is de conclusie nog steeds dat er binnen de kern en daarbuiten onvoldoende ruimte bestaat om aan de woningbouwopgave van de kern Schijndel te voldoen wanneer de voorliggende bouwplannen voor de locatie op de Grote Braeck niet worden gerealiseerd.
31. Ook dit betoog treft derhalve geen doel.

